

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Impietas parentum redundat in liberos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

II. (b) Atque hæc de publica Famis rabie. Privatam, ne prolixior sim, non attingo, nisi Imperatoris Zenonis, qui cum arreptus morbo comitiali, pro mortuo concidisset, jacuissetque; tanquam cadaver elatus est, & tumulatus. In sepulchro subinde restitutus sibi, lamentabili voce Satellites ad conditorium excubantes, per duas noctes appellavit: *Miseremini & aperite mihi.* Cumque illi dicerent, alium jam imperare (nempe Anastasium) *Nihil, inquit, curo, in monasterium me adducite.* Sed cum prohibente Ariadna Imperatrice, non aperirent, ferunt aliquantò post monumentum fuisse reclusum, inventumque in eo Zenonem, qui præ fame suos ipse lacertos, & vestes, quas gestabat, manderat. *Cedrenus apud Baronium anno Christi 491.* Zonaras refert, eum gulæ & ebrietati indulgentem, errore mentis affici solitum, & prolapsum nihil à mortuo distitisse. Fecit idem Erisichton. Utrumque iustissimè punivit fames ob intemperantiam in cibo, potuque. De hoc Mythologus lib. 5. c. 14. Erisichton ubi sua per luxuriam & crapulam profuderat; postea victum per sordes domesticas, & turpitudinem filia comparare sibi cogebatur. Quare pietas in divos, in rebus agendis prudentia, & in presentibus bonis conservandis parsimonia viro bono est necessaria. Hæc ille. Prodigalitate & luxu iram Numinis provocari, documentum sunt Sodomitæ. Nam quid hos in tam immania scelera, & pares sceleribus poenas pertraxit, nisi quod sacer historicus Gen. 9. refert. *Superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium; & manum egeno & pauperi non porrigebant.* Et Amos c. 4. Optimatibus Samaritarum, nullius rei, nisi voluptatis & saginæ curam habentibus, minatur, eos veluti *vaccas pingues* ab Assyriis mactandos, & contis sublato, ferventibus ollis immergendos, ac coquendos. Sic gula plectitur fame, vel propriâ, vel alienâ.

III. (c) Ex hac etiam fabula elucet, quanta sit impietas parentum, qui suâ culpâ ad extremam penuriam redacti, denique subsidium vitæ à liberorum flagitiis petunt. Erisichton, ubi bona sua luxu dilapidaverat, demum & filiam prostituit. Illius verò ætatis homines, ante cufas pecunias, pecora aliâsque merces invicem permutabant. Illa itaque ab hoc accepta ove, bove ab illo, alia ab aliis mercede, & suâ & paternæ subvenit inedia, ut ait Tætzes, Homeri interpres in illa verba Lycophonis: *ὁ πατήρ τῆς Μύσης πάντα καὶ αὐτὴν, Φαγῶν*: pater Mestæ omnia devorans, etiam filia suæ pudicitiam. Faciunt idem multi alii parentes, non parentes, qui lascivire jubent filias suas, dum permittunt. Egregiè Petrarcha de

K k 2

filia

(b) Supplicium gula fames est. (c) Impietas parentum redundat in liberos.

filia impudicâ Dial. 23. Lascivire incipit filia : Lanas dapes, & vestes illi molles ac fulgidas, annulosque & armillas detrahe, & quidquid est aliud, quò & ipsa sibi placeat, & placere aliis studeat : objice illi domesticas curas, pensa, acus, & colos, & si quid est operis, quod suaves & molles manus in callum duret : Seduc illam à spectaculis, à concursu populi : festis etiam diebus domi contine ; nullum vagis ac discolis cogitationibus tempus relinque. Prostituunt parentes filias, dum eas superbire sinunt, crispare capillos, fucare faciem, vagari per alienas domos, cantare, saltare, pudorem venalem circumferre. Verè Siracides, c. 41. *De patre impio* (adde etiam de matre impia) *queruntur filii (& filia) quoniam propter illum in opprobrio sunt.* Quippe qui eos in infamiam, & dedecus indulgentiâ, consilio, jussione, inopiâ conjecit.

IV. (d) ----- furit ardor edendi,

Pérque avidas fauces, immensaque viscera regnat &c.

Non de fame tantum pronuntiari possunt : sed de aliis naturæ prodigiis, Avaritia, Ambitione, Libidine, Ebrietate, immodico omni studio, & insatiabili cupiditate, ait in hunc locum Farabius. Mihi huc quadrare videntur quinque viri illi, de quibus S. Bernardus in declamatione super id : *Ecce nos reliquimus omnia*, declaraturus, quàm insatiabilis sit fames, Mundum, hoc est, vanas cupiditates amantium. Vidi ego, inquit, aliquando quinque viros, quid nî phreneticos arbitrer ? Primus siquidem plenis buccis marinam masticabat arenam. Secundus sulphureo astans lacui, exhalantem teterrimum, foetidissimumque gestiebat haurire vaporem. Tertius fornaci incubans vehementer accensæ, micantes scintillas excipere faucibus letabatur. Quartus supra pinnaculum templi residens, levioris auræ spiritum aperto attrahebat ore : & si quò minus influere videretur, flabello ipse sibi ventum ciebat, tanquam aërem deglutiturus. Quintus seorsim positus ridebat ceteros, ipse quoque ridendus, & maximè : proprias enim carnes incredibili quodam studio lugere laborabat. Miseratus homines, causamque sciscitatus à singulis : unam omnibus esse reperio, validissimam famem, &c. Non difficile est divinare, quid hoc sibi ænigmate velit S. Pater. Nam quænam est peritura bona esurientium satietas ? nulla. Ipsa copia famem parit. Quinam verò maris sabulum dentibus mandunt, nisi avari ? qui sulphureum vaporem hauriunt, nisi libidinosi ? qui scintillas ex ardenti fornace excipiunt, nisi iracundi ? quos juvat in alto collocatos auram attrahere & devorare, nisi superbos & ambitiosos ? qui denique

(d) *Malarum cupiditatum fames.*